

REGNET I BUENOS AIRES

SOLON

REGNET I BUENOS AIRES

For noen år siden deltok jeg i et samarbeid med utøvere fra ulike tradisjoner innen dans og musikk, der en av utøverne tipset meg om «Regnet i Buenos Aires» (2002). Diktene inspirerte oss alle og skapte rammen for kunstprosjektet. Noe av musikken fra dette samarbeidet er blitt med meg videre, og sammen med helt nyskrevet musikk blitt et album.

Jeg vil rette en stor takk til Hanne Bramness som har gitt meg lov til å bruke disse tekstene som utgangspunkt for sanger. Diktene står selvfølgelig solid på egne bein, og har som dikt egentlig ikke tittel. I forbindelse med dette albumet, har Bramness gitt navn til sangene.

Jeg blir ofte spurt hva slags musikk det er. Det eneste jeg kan si er, at musikken har sine røtter fra ulike kulturer og er filtrert gjennom min historie.

Jeg samlet 5 dyktige musikere og vi møttes i Granada 4 dager i juli 2017 for å spille inn denne musikken. Der finner man lett steder og kulturer som er påvirket av maurisk, flamenco og europeisk kultur. Denne spanske byen står for meg som et bilde hvor det beste av alt dette møtes, og er blandet til en god helhet. Slik ville jeg at det skulle bli, så får den som hører vurdere om jeg har lyktes.

Det har vært et privilegium å få samarbeide med så dyktige musikere. Så takk til dere alle for deres evne til å bidra med positiv og kreativ energi. Tusen takk 'Robi' for alltid positiv svensk «det løser seg» og at du åpnet døren til Granada og «det autentiske» fyrverkeriet «El Cheyenne». Juan takk for din fleksibilitet og «deep groove» i prosjektet. Liv takk for din musikalitet og evne til å tilpasse deg ulike musikksjangere. Takk til Fernando som alltid leter etter "the natural sound". Spesiell takk til Terje som alltid leverer og hører «det store bildet», og har spurtet sammen med meg helt til mål.

Solon

LA LLUVIA EN BUENOS AIRES

*Más allá del estado de tiempo que
siempre es igual, permanece la lluvia de Buenos
Aires, una fina llovizna suspendida
en el aire sobre un patio, que hizo ver
a un hombre ciego, que abrió también la mirada
negra de la rosa, se transformó en la
lluvia de ayer, expiro en una luz
un alivio*

EKKOROM

(Sørensen/Bramness)

Du tid som løfter skorper av sår, lar dem drysse som snø, du tid som sneier ventriklens ekkorom - en mørk tone, et svar. Du tid som er øyer i blodet, strømninger og kjølig slam, mudderets bevegelse i vannets spiral.

REGNET I BUENOS AIRES

(Sørensen/Bramness)

Bortenfor tilstanden av tid som alltid er lik, finnes ennå regnet i Buenos Aires, fint yr som ble hengende i luften over et gårdsrom, gjorde en blind mann seende, åpnet også rosens svarte blikk, gjorde seg om til gårdsdagens regn, døde ut i et lys, en lettelse.

ECHO CHAMBERS

(Sørensen/Bramness)

Time that lifts like scabs off wounds, lets them sift down like snow, brushes against the ventricle echo chambers - a dark note, an answer - time that is islands in the blood, currents and cool mud, the motion of silt in spiraling water.

THE RAIN IN BUENOS AIRES

(Sørensen/Bramness)

Beyond a condition of time that is constant, there is still the rain in Buenos Aires, a fine drizzle left hanging in the air above a courtyard, giving the blind man back his sight, opening the black gaze of a rose, transforming itself into yesterday's rain, dying out in a light, a relief.

STILLHETEN OG FLAMMEN

(Sørensen/Bramness)

Stillheten skjærmer flammen.
Utenfor lyskretsen - så langt som
flammen når - er det stummende
mørkt. Går du fort vokser mørket,
sakner du på farten øker lyset,
skinner. Slik åpenbarer stillheten
din begrensning, mens uro gjør
blind.

ET DYPT SNITT

(Sørensen/Bramness)

Et dypt snitt i natten for lys, like
ved nattfestet; å lage lepper, en
munn i nattens hud der lys kan
stråle ut, et sår, stjernesår i nattens
myke kuppel, punket som definerer
mørket omkring.

FLAME SILENCE

(Sørensen/Bramness)

Silence shields the flame. Outside
the light beam - as far as the flame
reaches - it is pitch dark. If you
walk fast darkness will grow, if
you slow down the light increases,
shines. Thus stillness reveals your
limits, while restlessness will make
you blind.

DEEP CUT

(Sørensen/Bramness)

A deep cut in the night for light,
just on the night-line; to make lips,
a mouth in the skin of night where
light can shine forth, a wound, a
star-wound in the soft cupola
of night, points that define
darkness surrounding.

HØSTMORGEN

(Norum/Bramness)

Dampende biler ved en garasje en høstmorgen i mørket, lykter lyste opp en skog av gule trær, feide over skråtaket i rykkvise blaff. Stemmene som lød da, som ropte ut sine luftige beskjeder i morgenstunden, er ikke døde, men fordreid av vind fra stjernene.

VÅRMORGEN

(Sørensen/Bramness)

Vårmorgen sukret av regn, mildt duskregn som bryter glanshinnen, lirker en svalende tanke inn gjennom din tinning, løfter gløden fram. Nå har regnets fingre vekket leppene, de sveller uten skam.

AUTUMN MORNING

(Norum/Bramness)

Steaming cars by a garage on a dark autumn morning, headlamps light up a crowd of yellow trees, brushing over the slanting roof with sudden flickers. The voices heard then crying out their airy messages into that early hour, are not dead, but distorted by wind from the stars.

SPRING MORNING

(Sørensen/Bramness)

A spring morning sweetened by rain, the mild drizzle that breaks the glazed membrane, it sneaks a cool thought through your forehead, strikes a burning spark. Now rain's fingers have woken up your lips swelling without shame.

TIDLIGE TIMER

(Sørensen/Bramness)

Regn som faller i de tidlige timene mens vinduet står åpent selv om det ikke gjør det, lukter salt som av langveisfarende vind, svakt av såpe i naken håndflate. Regnet kommer for å dra, river seg løs så det kjønnnes. Et lys blir værende igjen, av vann som skyller over tingene og henter en tapt glød fram.

REGNETS STEMMER

(Sørensen/Bramness)

Regnet som med sitt lys kan gjenkalle regn for lenge siden, stemmene innvevd i det, og slik modulere dødens frekvens, faller bare et øyeblikk, har alt falt før svingningene ble tydelige.

EARLY HOURS

(Sørensen/Bramness)

Rain that falls in early hours when the window is open even though it is not, smells of salt as in a wind traveling from afar, and of faint soap in a naked palm. Rain that comes in order to leave, tears itself away so that it can be felt. A light remains from water that washes over things and brings out their lost glow.

RAIN VOICES

(Sørensen/Bramness)

Rain that with its light recalls rain that fell in the past, and voices woven into it, modulates the frequency of death, falls briefly, and has already stopped before the vibrations become distinct.

